

נוירה נואיר: ארכה לנורחקים

יש ליתת ארצה למרחקים, צריף
להניח להם לשקע בשקט בחשכה
לתסס בחשאי את קסם הפסגות
ועננים ותהומות וכח אשדות ושלג
ועבר חי ועמיד הזוי והוזה
ואבנים לוהטות חטא ואבנים קרות
קדושה - יש להם פריחה אפילה
צומחת מאפלת הזמן בכוא שעיתה.
אם גותנים ארצה למרחקים, צריף
להניח להם לשקע. למה להאיץ
בהם בטרים פריחה.

בשנה שעברה

בשנה שעברה כתבתי ירק על הגבעות
ונקדתי אותן בכלניות אדומות
לרגלי הסלעים עטרתי רקפות מאהבות
ובקפדנות הכנתי את התרצית המצוייה לעונתה.

השנה, בבלי משים, הן פרחו מעצמן.

בחלום הבלהות

בחלום הבלהות הדמוע שלי
 אני רודפת אתריך
 העיר זרה, בוצית
 על פני שלוליות
 ומנסה להסביר –
 לילה שלם אני רודפת
 ומנסה להסביר והשחר
 מפריד בינינו. גדמה לי
 שאני מפיסת.

ועוד זוכרת צרימות

ועוד אני זוכרת צרימות רמות
 כגון דמויות אדם
 כגון צחוקים
 כגון צלצול פעמון בית-ספר
 כגון אור מסמא
 כגון אהבתי.

המקום האחר

המקום האחר צומח בי
 בזמזום המטוס כמו המלחמה
 הייתי יכולה להטמיע אותו בבתים
 דגמת תאור בדשא
 בתהליך פשוט ויעיל להפליא, אבל
 אני רק אדם.